

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

REGULAMIN CENTRALNY
10/1 BUNDESWEHRY

~~Biblioteka Główna
Akademii Obrony Narodowej
542398
05-002398-001-0~~

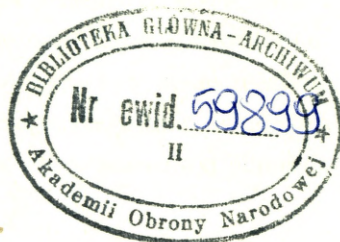
WARSZAWA

1994 r.

59899

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

REGULAMIN CENTRALNY 10/1 BUNDESWEHRY

1

WARSZAWA

1994 r.

Tłumaczenie

mgr Barbara PODWYSOCKA

Materiał bez

redakcji stylistycznej

Uwagi wstępne:

1. Regulamin zawiera koncepcję dowodzenia wewnętrznego w Siłach Zbrojnych. Wychodząc z systemu wartości ustawy zasadniczej, konstytucyjno-prawnych podstaw Bundeswehry i pozycji sił zbrojnych w społeczeństwie, ustala on cele i założenia dowodzenia wewnętrznego. Regulamin uwzględnia doświadczenia i wynik praktycznego dowodzenia i daje wskazówki odnośnie postępowania w służbie sił zbrojnych.

2. Regulamin określa niezbędne i zgodne z zasadami ramy stosowania założeń dowodzenia wewnętrznego i nakłada na żołnierzy obowiązki wykonywania zadań zgodnie z poczuciem odpowiedzialności i inicjatywy. Jako ogólny i opracowany na przyszłość zawiera linię przewodnią, kryteria postępowania żołnierzy. Nie zawiera wskazówek w specjalnych sytuacjach dowodzenia i codziennych spraw.

Regulamin dotyczy żołnierzy, którzy jako przełożeni dowodzą, prowadzą i szkolą. Dotyczy także tych szkół, sztabów i urzędów, które uczą dowodzenia wewnętrznego oraz stosowania jego zasad przy opracowywaniu zadań.

3. Wytoczne (dyrektywy) dotyczące tradycji, związane są ściśle z podstawami i zasadami dowodzenia sprawami wewnętrznymi. W okresie wydawania tego regulaminu nie zakończyła się jeszcze ocena znacznych części nowszej historii niemieckiej. Bezspornym jest jednak fakt, że rozwiązana wraz ze zjednoczeniem Niemiec Narodowa Armia Ludowa z powodu swego charakteru jako armia partyjna i klasowa nie może stanowić tradycji dla Bundeswehry. Dyrektywy dotyczące rozumienia tradycji i jej kultywowania w Bundeswehrze z dn. 20 września 1982 r. obowiązują nadal.

4. Z zasad dowodzenia wewnętrznego wynikają ogólne wymagania dla wszystkich żołnierzy i specjalne wymagania dla przełożonych. Wymagania te ujęte są w załączniku nr 1 jako "Myśli przewodnie (dewizy) w praktyce dowodzenia sprawami wewnętrznymi". O myślach przewodnich należy pouczać żołnierzy w ramach szkolenia zasadniczego i dowódczego.

5. Centrum dowodzenia wewnętrznego wydało do tego regulaminu pomoc szkoleniową z objaśnieniami i wykresami (diagramami) w celach naukowych (nauczania).

6. Koncepcję dowodzenia wewnętrznego należy nieustannie nowelizować ze względu na zmieniające się warunki militarne i rozwój sytuacji w państwie, społeczeństwie oraz technice. Zgodnie z wymogami dowodzenia wewnętrznego w nowelizacji należy zebrać opinie z ożywionego dialogu żołnierzy między sobą i zainteresowanych osób i instytucji, także poza Bundeswehrą. Centrum dowodzenia wewnętrznego oraz połączone stanowiska służbowe w zespół kierowania sprawami wewnętrznymi, rada ds. kierowania sprawami wewnętrznymi biorą udział w dyskusji, oceniają wyniki wzbogacając dalszy rozwój koncepcji dowodzenia wewnętrznego i przedkładają ministrowi obrony Bundeswehry odpowiednie wnioski. Współdziałają przy ich realizacji.

7. Załącznik nr 3 zawiera istotne centralne regulaminy, które odnoszą się do dowodzenia wewnętrznego.

8. Propozycje zmian tego regulaminu należy kierować pod adresem:

Minister Obrony Bundeswehry
Dowództwo sił zbrojnych 11
Skrytka pocztowa 1328
6300 Bonn 1

Spis treści:

Rozdział 1	Założenia (podstawy)
Rozdział 2	Cele i zasady
Rozdział 3	Zastosowanie
I.	Sprawy ogólne
II.	Dowodzenie (kierowanie) ludźmi
III.	Dowodzenie (kierowanie) personelem (kadra)
IV.	Prawo i porządek żołnierski (wojskowy)
V.	Opieka i troska (piecza)
VI.	Opieka medyczna
VII.	Duszpasterstwo wojskowe
VIII.	Organizacja (kształtowanie) służby i szkolenie
IX.	Szkolenie (kształcenie) polityczne
X.	Praca informacyjna
XI.	Organizacja

Dodatek (suplement):

Załącznik nr 1 - Myśli przewodnie w praktyce dowodzenia sprawami wewnętrznymi 1/1-5;2/1-4.

Załącznik nr 2 - Prawa i obowiązki żołnierza.

Załącznik nr 3 - Przegląd najważniejszych centralnych przepisów. służbowych odnośnie dowodzenia sprawami wewnętrznymi 3/1-2.

Spis (wykaz) haseł.

Wykaz zmian.

Propozycje zmian.

Rozdział nr 1

Założenia:

101. Republika Federalna Niemiec jako suwerenne wolnościowo-demokratyczne państwo prawa jest równoprawnym członkiem wspólnoty państw. Ustawa zasadnicza (konstytucja) i prawo międzynarodowe wiążą każdą państwową władzę.

Z ustawy zasadniczej wywodzi się cel i zadania sił zbrojnych, ich pozycja w państwie i ramy do wykonania zadania.

102. Godność człowieka, wolność jednostki i oparte na zasadach równości i sprawiedliwości funkcjonowanie prawa są podstawowymi wartościami naszego porządku konstytucyjnego. Dlatego państwo i jego instytucje są zobowiązane:

- zachować i chronić godność człowieka,
- popierać odpowiedzialność człowieka i respektować jego decyzje oparte na sumieniu, a związane z prawem i ustawą (konstytucją),
- ograniczać wolność jednostki tylko wtedy, gdy wyraźnie pozwalają na to ustawa zasadnicza, inne ustawy i pochodne od nich przepisy.

103. Warunkiem istnienia naszego wolnościowo-demokratycznego porządku, w szczególności zapewnienia gwarantowanych przez konstytucję praw człowieka, jest utrzymanie pokoju w wolności. Jest to określonym celem niemieckich sił zbrojnych i podstawą ich tożsamości.

104. Ustawa zasadnicza ustala jako główne zadanie sił zbrojnych obronę i umożliwia włączenia Republiki Federalnej w systemy wzajemnego zbiorowego bezpieczeństwa.

105. Działania, które zakłócają pokojowe współistnienie narodów, w szczególności te, które mają przygotować prowadzenie wojny zaczepnej (agresję) są niezgodne z konstytucją i są karane.

106. Z ustawy zasadniczej wynikają polityczne uprawnienia sił zbrojnych.

Prawo do samoobrony uprawnia do utrzymania sił zbrojnych. Należy tu dostrzec dwie istotne funkcje. Pierwszą jest ochrona Niemiec, ich obywateli i interesów, włączenie Niemiec w zachodnią wspólnotę państw i wartości, powoduje, że obrona rozumiana jest przy tym zawsze jako obrona w sojuszu w sensie "poszerzonej obrony kraju".

Druga istotna funkcja polega na wkładzie w kształtowanie wpływów politycznych bezpieczeństwa. Służą one wewnętrznej stabilizacji Europy, wspierają rozwój europejskich struktur bezpieczeństwa i przyczyniają się do tworzenia zaufania przez współdziałanie w dialogu politycznym bezpieczeństwa, kontroli zbrojeń i rozbrojenia oraz wojskowej kooperacji.

Siły zbrojne dzięki ich strukturze, wyposażeniu i wyszkoleniu gotowe są do spełnienia dodatkowej funkcji pomocniczej przede wszystkim - także w ramach pomocy międzynarodowej - pomocy humanitarnej.

Dlatego zadanie niemieckich sił zbrojnych brzmi:

"Bundeswehra

- chroni Niemcy i ich obywateli przed politycznym szantażem i zewnętrznym niebezpieczeństwem,
- wspiera militarną stabilizację i integrację Europy,
- broni Niemiec i ich sojuszników,
- służy pokojowi na świecie i międzynarodowemu bezpieczeństwu w zgodzie z Kartą Narodów Zjednoczonych,
- pomaga w czasie katastrof, ratuje w ciężkiej sytuacji i wspiera akcje humanitarne".

107. Zadanie to wymaga od Bundeswehry zdolności do:

- działania w sojuszu jak też jej wkładzie przy likwidacji kryzysu,
- wczesnego rozpoznawania i oceniania rozwoju tendencji kryzysowych,
- odpowiednich wkładów do systemu bezpieczeństwa zbiorowego, do których RFN należy jako członek NATO,
- międzynarodowej operatywności i współpracy,
- tworzenia zaufania, kooperacji i weryfikacji.

Zadanie i pochodne zdolności określają strukturę i stopień wykszolenia Bundeswehry.

108. Zadania bezpośredniego pokrywania zapotrzebowania rzeczowego sił zbrojnych należą do obowiązków administracji Bundeswehry. Siły zbrojne i administracja Bundeswehry są pod jednolitym politycznym kierownictwem ministra Bundeswehry odpowiedzialnego przed Parlamentem. Jest on równocześnie "posiadaczem" władzy rozkazodawczej, dowódczej nad siłami zbrojnymi w czasie pokoju.

Wraz z obwieszczeniem konieczności obrony przechodzi władza rozkazodawcza, dowódcza na kanclerza RFN.

109. W demokratycznym państwie każdy obywatel ponosi współodpowiedzialność za wspólnotę. Obowiązek powszechnej służby wojskowej jest częścią tej odpowiedzialności.

Służbą w siłach zbrojnych wnosi obywatel swój osobisty wkład w ochronę wolności i utrzymania pokoju. Zachowuje on swoje prawa obywatelskie. Wymagania służby wojskowej powodują niezbędne ograniczenia wolnościowe, dzieje się to wyłącznie na podstawie ustalonych obowiązków żołnierskich.

110. W demokratycznym państwie siły zbrojne mają także szczególne zobowiązania w stosunku do obywatela. Należą do nich gotowość do komunikowania się z obywatelem poprzez pytania dotyczące polityki bezpieczeństwa i sił zbrojnych, tolerancję w stosunku do oficjalnej krytyki i otwartość na rozwój społeczny.

1). Ponieważ zasady dowodzenia wewnętrznego zgodnie z ich naturą prawną, stosowane są tylko do żołnierzy, pojęcie "Bundeswehry" używane jest tylko wtedy w tym regulaminie, gdy jakaś wypowiedź zawiera zarówno siły zbrojne, jak też administrację Bundeswehry. Bundeswehra jest otwarta w ramach swych zadań na rozwój społeczny, akceptuje światopoglądowy i polityczny pluralizm wśród swych członków i dyskutuje o tym.

Z powodu specyfiki służby wojskowej nie mogą być przyjęte przez Bundeswehrę tendencje rozwojowe w społeczeństwie bez starannego egzaminu. Z drugiej strony wymogi służby wojskowej nie są miarą (dyrektywą) dla społeczeństwa.

Siły zbrojne muszą się przekonywująco przeciwstawić polityce i opinii publicznej i umieć się reprezentować.

Rozdział 2

Cele i zasady:

201. Koncepcja dowodzenia wewnętrznego wiąże siły zbrojne przy wykonywaniu zadań z wartościami ustawy zasadniczej. Ma ona za zadanie pomóc łagodzić napięcia i znosić je. Napięcia, które wynikają z indywidualnych praw wolnego obywatela z jednej strony, a obowiązków wojskowych (militarnych) z drugiej strony.

202. Celami dowodzenia wewnętrznego są:

- przy uwzględnieniu aspektów etycznych przekazywać polityczne i prawne argumenty służby żołnierskiej i uczynić zrozumiałym i rozsądnym sens wojskowego zadania,
- popierać integrację Bundeswehry i żołnierzy w państwie i społeczeństwie, a także budzić zrozumienie dla zdań Bundeswehry w sojuszu i systemach wzajemnego, kolektywnego bezpieczeństwa,
- wzmocniać gotowość żołnierzy do sumiennego wykonywania obowiązków, przejmowania odpowiedzialności i współpracy i zachować dyscyplinę oraz zespolenie wojska,
- kształtować porządek wewnętrzny sił zbrojnych z uwzględnieniem przepisów prawnych i efektywne wykonywanie zadań.

203. Cele te wyjaśnione są w "Ideale obywatela w mundurze", który uwzględni wymagania w stosunku do żołnierza Bundeswehry:

- ma on być wolną osobowością,
- działać jako obywatel świadomy odpowiedzialności,
- być gotowym do wykonania zadania.

204. Zasady dowodzenia wewnętrznego są obowiązujące do wszystkich żołnierzy. Są one też linią przewodnią do działań członków administracji Bundeswehry w siłach zbrojnych.

205. Siły zbrojne podlegają prymatowi polityki. Prymat polityki oznacza, że siły zbrojne kierowane są przez odpowiedzialnych przed parlamentem polityków, podlegają specjalnie ukształtowanej kontroli parlamentarnej, bieżącemu porządkowi hierarchii i zasadzie rozkazu i posłuszeństwa.

206. W działaniach swych żołnierze związani są prawem i ustawą. Oznacza to, że podjęte działania przez Bundeswehrę wynikające z władzy wykonawczej w stosunkach wewnętrznych, jak i zewnętrznych, muszą być zgodne z prawem.

207. Prawa i obowiązki żołnierza są zapisane w ustawie o żołnierzach. Obowiązują one - niezależnie od statusu i funkcji - wszystkich żołnierzy. Na przełożonych nałożone są specjalne obowiązki. Przy formułowaniu obowiązków ważnym jest, by gdzie wymaganie służby, a uprawnienia żołnierzy. Zasadniczo wewnętrzny porządek sił zbrojnych odbiegać może od społecznych norm zachowania tylko o tyle, o ile wymaga tego zadanie wojskowe.

208. Żołnierz, który czuje się pogwałcony w swych prawach, ma oprócz ogólnych możliwości ochrony prawnej specjalne prawne środki pomocnicze. Oprócz prawa do zażalenia może zwrócić się bezpośrednio do posła Bundestagu mającego kontakt z dowództwem Bundeswehry, jeśli sądzi, że podstawowe prawo zostało pogwałcone lub jakaś ustawa dowodzenia wewnętrznego została zlekceważona.

209. Państwo zobowiązuje żołnierza służyć wiernie Republice Federalnej Niemiec i bronić praw i wolności narodu niemieckiego. Znaczy to, że żołnierz w przypadku zbrojnego konfliktu musi walczyć także nie oszczędzając życia.

210. Każdy żołnierz zobowiązany jest do:

- przestrzegania podstawowych zasad wolnościowo-demokratycznego porządku podstawowego,

- szacunku dla zagwarantowanych przez ustawę zasadniczą praw człowieka, przede wszystkim prawa do życia,
- suwerenności narodu,
- podziału władzy,
- odpowiedzialności rządu przed parlamentem,
- prawidłowości zarządzania,
- niezależności (niezawisłości) sądów,
- zasady wielopartyjności i równości szans dla wszystkich partii politycznych z prawem do zgodnego z konstytucją postępowania oraz prawa do opozycji.

Całym swoim zachowaniem musi on przyczynić się do ich utrzymania.

211. W stosunku do żołnierza państwo zobowiązane jest do opieki i troski, zagwarantowania skutecznej troski o zdrowie, zaopatrzenia medycznego i opieki socjalnej oraz wojskowej służby duszpasterskiej. Zobowiązanie państwa obejmuje też rodziny żołnierzy.

212. Kształtowanie porządku wewnętrznego sił zbrojnych w polu napięcia ma określone cele i zasady. Należy rozważyć:

- funkcyjną skuteczność w stosunku do indywidualnych praw i roszczeń żołnierzy,
- porządek hierarchiczny w stosunku do żołnierzy,
- utrzymanie dyscypliny i popieranie samodzielności oraz samoodpowiedzialności żołnierzy,
- odpowiedzialność przełożonego.

Porządek wewnętrzny sił zbrojnych przy tych celach powinien uwzględniać rozagę w działaniu i żadnemu celowi nie dawać jednostronnie pierwszeństwa.

213. W konkretnych sytuacjach dowódczych lub decydujących często nieodzowne jest dać pierwszeństwo okeśloneму lub kilku celom. Przy tym powinny być odpowiednio uwzględnione osobiste interesy żołnierzy.

Przy podejmowaniu decyzji z uwzględnieniem kilku możliwości działania powinna być zawsze wybrana ta, która - według zasady względności - jest najmniej niekorzystna dla ludzi.

214. Dowodzenie i szkolenie żołnierzy ukierunkowuje się na te zadania, które wynikają z zadania bojowego sił zbrojnych. Miarą są wymagania, które wynikają z zadania bojowego oddziału, związku taktycznego i funkcji poszczególnego żołnierza. Pojedynczy żołnierz powinien przed udziałem w walce zostać odpowiednio do funkcji wyszkolony, a w momencie walki zdolny do niej i chętny.

215. Dowodzenie i wyszkolenie wymagają uzupełnienia przez wykształcenie i wychowanie. Miarą są wartości ustawy zasadniczej i zapisane w ustawie żołnierskiej obowiązki i prawa żołnierzy.

Praca szkoleniowa i wychowawcza bazuje na wiedzy, z którą obywatele wstępują do sił zbrojnych. Wspiera ona rozwój osobowości w celu, umożliwienia żołnierzowi działania.

216. Wszyscy żołnierze wezwani są do świadomej odpowiedzialności i współpracy. Powinni brać udział w planowaniu, przygotowaniu i pełnieniu służby.

Bezpośredni udział zapewniają ustawowo regulowanymi formami uczestnictwa. Współpraca między przełożonymi i podwładnymi opierać się ma na zrozumieniu i zaufaniu.

217. Skuteczne dowodzenie wymaga ukierunkowanej informacji i ciągłego komunikowania się między szczeblami dowodzenia. Żołnierze wymagają jednoznacznych i na czas informacji od swoich przełożonych o wszystkich sprawach ich dotyczących. Przełożeni powinni mieć na uwadze, że informacja powinna przemawiać do uczuć i tworzyć wzajemne zaufanie.

218. Przełożeni powinni dawać przykład swoją postawą i należyтым wykonywaniem obowiązków. Wymaga to od nich kwalifikacji zawodowych i cech charakteru. Rozwój osobistych kwalifikacji jest ważną częścią doskonalenia i dalszego kształcenia dowódców, ale także osobistym obowiązkiem.

219. Żołnierz współtworzy jako obywatel, życie społeczne i publiczne. Jeśli w jego obecności publicznie dyskutuje się o problemach polityki bezpieczeństwa i obrony oraz sił zbrojnych powinien aktywnie w niej uczestniczyć zachowując rzetelność a także wyrazić swój punkt widzenia. Jeżeli obowiązki służbowe wymagają, należy mu umożliwić udział w życiu politycznym, kulturalnym, religijno-kościelnym i społecznym.

220. Pluralizm interesów (zainteresowań), poglądów i wartości także obowiązuje żołnierzy. Przeciwności (sprzeczności) interesów i poglądów powinny być rzeczowo załatwiane. Prawo wolnej wymiany poglądów i polityczne działania żołnierzy ograniczone są ich prawnie uzasadnionymi obowiązkami służbowymi. Dla przełożonych obowiązek powstrzymywania się przy osobistym wyrażaniu poglądu publicznie na tematy polityczne bezpieczeństwa i obrony jest tym trudniejszy, im wyższa jest ich ranga i im ważniejsze jest stanowisko służbowe. Oczekuje się znajomości rzeczy od przełożonego nie tylko w stosunku do podwładnych, lecz także w szczególności do opinii publicznej.

Rozdział 3

Zastosowanie

I. Sprawy ogólne

301. Cele i zasady dowodzenia wewnętrznego obowiązują w czasie pokoju, kryzysu i wojny. Ich zastosowanie winno stwarzać klimat zaufania i koleżeńskości, który jest podstawą gotowości bojowej sił zbrojnych. Przestrzeganie i stosowanie zasad jest zadaniem wszystkich żołnierzy, a w szczególności oficerów dowództw.

302. Zasady dowodzenia wewnętrznego pozostawiają żołnierzom dużą swobodę wyboru decyzji i działań. Należy je zawsze stosować w zależności od sytuacji. Przełożeni kierują zadania do podległych żołnierzy, i w sytuacjach niezbędnych. Podwładni muszą wiedzieć, że dowodzenie przez przełożonego zależne jest od sytuacji. Właściwy styl dowodzenia można uzyskać tylko przez intensywne szkolenie dowódców wszystkich szczebli dowodzenia. Należy opierać się na historycznych i naukowych wynikach (doświadczeniach), jak też doświadczeniach innych sił zbrojnych.

303. Wyszkolenie ma zapewnić gotowość i zdolność działania sił zbrojnych do prowadzenia działań. W dowodzeniu muszą być stworzone podstawy do zgodnego z prawem postępowanie. Obciążenie zadaniami równocześnie zgodne z wykształceniem, powinna panować wysoka dyscyplina i posłuszeństwo. Należy przygotować żołnierzy na wypadek działań bojowych możliwie jak najrealniej. Ich wola walki jest wzmocniona przez zdobyte w czasie szkolenia zaufanie do umiejętności i osiągnięć swoich przełożonych, ich wiedzę oraz konieczność wykonania zadania.

304. Przygotowanie do prowadzenia walki nie zdobywa się tylko w warunkach stwarzania sytuacji bojowej. W codziennej służbie w koszarach żołnierz zdobywa po zajęciach różne wiadomości. Wykonuje on inne czynności, które porównywalne są z zadaniami w gospodarce. Należy to uwzględnić przy organizacji szkolenia i służby funkcyjnej oraz przy wyposażeniu miejsc pracy.

Wymagania do żołnierzy, muszą być uzasadnione realizacją konkretnego zadania. Ułatwia to także oficerom personalną obsadę stanowisk.

305. Dowodzenie wewnętrzne i działanie pozwalają nauczyć innych i nauczyć się. Oprócz przekazywania istotnej wiedzy chodzi w wyszkoleniu dowódców i wojsk o duchową dysputę podstawowych zagadnień zawodu żołnierza, jak również o wyćwiczenie ich i określone zachowanie. Najwyższe znaczenie ma jednak przykład przełożonego. Dowodzenie wewnętrzne musi żyć i być przeżyte.

306. W następnych rozdziałach z celów i zasad dowodzenia wewnętrznego zostaną wyprowadzone wnioski dotyczące działań w poszczególnych fazach zastosowań. Wybrane fazy zastosowań są ze sobą w ścisłym związku. Szczególną wagę ma dowodzenie ludźmi, które działa we wszystkich dziedzinach, a samo jest pod wpływem wszystkich dziedzin.

II. Dowodzenie ludźmi

307. Dowodzenie wewnętrzne występuje przede wszystkim w codziennej służbie oraz w obchodzeniu z ludźmi. Uwzględnia u przełożonego pozytywne nastawienie do bliźnich, ich obciążeń, niepowodzeń i rozczarowań oraz zakłada czas na rozmowy i kontakty.

308. Ograniczenia i obciążenia wynikające z powierzonych mu zadań żołnierz będzie łatwiej znosił, jeśli rozumie potrzebę ich wykonania i jeśli czuje się związany z kolegami swojej wojskowej wspólnoty. Dowodzenie ludźmi kieruje się w równym stopniu do serca i rozumu.

309. Zaufanie między przełożonym i podwładnym jest przesłanką skutecznego (efektywnego) dowodzenia ludźmi - także w sytuacjach obciążenia. Przełożony może wytwarzać klimat wzajemnego zaufania przez gotowość do rozmów, osobiste wsparcie, koleżeńską współpracę, wzorowe wykonywanie obowiązków i fachowe kwalifikacje. Samodyscyplina, opanowanie i zdolność wdrażania zdania, a także gotowość do przekazania informacji są ważnymi cechami, które umacniają zaufanie żołnierzy do przełożonego.

310. Dowodzenie musi zapewniać swobodę działania, współodpowiedzialność i współdziałanie. Nierozzerwalne jest dowodzenie i przekazywanie zadań. Przełożony powinien przed podjęciem decyzji określić odpowiedzialnych szczebla wykonawczego.

Współdziałanie poszczególnych żołnierzy i stosowanie ustawowo przewidzianych praw są istotnymi częściami składowymi procesu dowodzenia i decydowania. Dzięki temu wzrasta poczucie własnej wartości, - także młodych żołnierzy - i wyzwala się inicjatywę. Dowodzeni uczestniczą bezpośrednio i pośrednio w wykonywaniu zadania. Przyczynia się to znacznie do ich motywacji.

311. Do stylu dowódczego należy także to, by popierać współpracę w zespole, a w szczególności w rozwiązywaniu zadań ograniczonych czasowo, a w razie potrzeby odbiegać od istniejących struktur organizacyjnych. Niezależnie od organizacyjnie uregulowanego podziału zadań, miarodajnymi

cechami do przekazania zadań są przede wszystkim osobowość i fachowa kompetencja.

312. Przełożony musi zapoznać się z osobowością podległych żołnierzy i znać stosunki panujące w grupie, a zwłaszcza kto jest szczególnie obciążony i potrzebuje specjalnego wsparcia.

Przełożony popiera wspólne pokonywanie trudności, koleżeńskość i zaufanie.

313. Przełożony musi objaśnić swoim żołnierzom sens i wartość zadań oraz ich wykonanie. Informacja o istotnych sprawach służbowych i regularna komunikacja są stałym zadaniem każdego przełożonego. Ma to znaczenie, szczególnie przy wykonywaniu zadań bojowych.

Tylko ten, kto we właściwym czasie i obszernie jest poinformowany i umie dostrzec znaczenie swej własnej roli w tego rodzaju zadaniach bojowych, widzi, że jest poważnie traktowany i jest gotów działać z wewnętrznego przekonania w myśl zadania i uwzględnić przy tym także nadrzędne zamiary.

314. Przełożony wspiera zaufanie do swej osoby ponosząc wspólnie z żołnierzami obciążenia wykonując sprawne dowodzenia zwłaszcza w sytuacjach trudnych.

315. Bundeswehra posiada dobrze wyszkolonych rezerwistów. Krótki okres ćwiczeń zmusza do tego, by kadrę dowódczą rezerwistów przygotować i ukierunkować na należyte dowodzenie ludźmi. Wszyscy przełożeni zobowiązani są w kontakcie z doświadczonymi, życiowo starszymi rezerwistami, uwzględnić cywilne doświadczenia i kwalifikacje oraz je wykorzystać, a także respektować wiek.

316. Znajomość własnych wartości ułatwia kontakt z innymi. Dlatego przełożony stara się o krytyczną samoocenę. Musi on także być świadomy tego, że jego zachowanie obserwowane jest krytycznie przez środowisko wojskowe i cywilne, a także jest pod jego wpływem. Przełożonemu nie spadnie korona z głowy, jeśli zapyta się o radę swych żołnierzy lub przyzna się do błędu.

III. Kierowanie ludźmi

317. Kierowanie ludźmi (kadrami) polega na sterowaniu przebiegiem pracy zawodowej każdego żołnierza. Decyzje mają wpływ na zadowolenie zawodowe i nastawienie do służby. Dobór dowódców ma wpływ na dowodzenie podwładnych i w siłach zbrojnych, a tym samym na urzeczywistnienie zasad dowodzenia wewnętrznego.

316. Zasady dowodzenia wewnętrznego zobowiązują do kierowania ludźmi:

- do informowania żołnierza oraz członków jego rodziny w porę, wyczerpująco, bezpośrednio, i włączenie we właściwej formie;
- traktować sprawiedliwie ludzi i wspierać ich;
- zapewnić swobodę działania żołnierzowi;
- działać w świadomości, że żołnierz i jego rodzina mają prawo do opieki.

319. Umiejętności dowodzenia ludźmi uwzględniać należy przy decyzjach personalnych przy określaniu przydatności i kwalifikacji zawodowych. W dowodzeniu także należy uwzględniać sytuację osobistą i życzenia żołnierza. Wynika to z faktu, że przy wojskowych środkach dowodzenia interesy poszczególnych osób włączone są w proces decydowania i odpowiednio uwzględniane. Obowiązuje to przede wszystkim przy rozwiązywaniu, reorganizacji lub przeniesieniu jednostek, związków taktycznych i jednostek organizacyjno-administracyjnych.

320. Przy doborze dowódców dowództwo musi uwzględnić cechy charakteru i zdolność do dowodzenia ludźmi. Zdolność ta wpływa decydująco na stosunki międzyludzkie w siłach zbrojnych, zadowolenie z zawodu i gotowość bojową żołnierzy.

321. Przełożeni prowadząc ocenę przydatności do służby swoich podwładnych przyczyniają się do wyboru kadry. Przełożony jest odpowiedzialny za możliwie dokładne poznanie swych podwładnych. Mocne i słabe strony przedstawia on otwarcie. Unika zranienia (dotknięcia) ocenianego.

322. Przełożeni są także pośrednikami pomiędzy swymi podwładnymi. Z jednej strony wyjaśniają oni swym podwładnym interesy pracodawcy, z drugiej strony reprezentują ich interesy. Decydującym jest wyczerpujące przekazanie jednoznacznych informacji i osobisty wkład w to, by osiągnąć za każdym razem u zainteresowanych zrozumienie dla stanowiska drugiej strony.

323. Wobec przełożonych wszyscy żołnierze powinni swoje stanowisko przedstawiać otwarcie, samokrytycznie oceniać swoją przydatność i kwalifikacje, zdobyć się na zrozumienie dla potrzeb służbowych.

324. Przedstawienie się komisji poborowej jest dla podlegającego obowiązkowi służby przeważnie pierwszym świadomym spotkaniem z państwem i Bundeswehrą. Sposób, w jaki podlegający obowiązkowi służby obywatel przeżywa proces zaciągnięcia do służby zasadniczej (rejestrację, badanie, egzamin przydatności itp.) może wywrzeć długotrwały wpływ na jego osobiste nastawienie do odbycia służby wojskowej i na jego gotowość oraz przejście do służby nadterminowej. Dowództwo przedstawia wyczerpującą informację i porady dla poborowych o wszystkich sprawach, które związane są z odbyciem służby zasadniczej.

325. Gotowość rezerwistów do wzięcia udziału w ćwiczeniach obronnych poprzedzona jest długoterminowym planowaniem, z uwzględnieniem osobistych i zawodowych spraw przekazania informacji we właściwym czasie.

Dlatego istnieje ścisła współpraca między jednostkami organizacyjno-administracyjnymi, szkolącymi rezerwistów, departamentem kadr Bundeswehry, rejonowymi (powiatowymi) urzędami poborowych i pracodawcami.

Powinien istnieć regularny kontakt między rezerwistą a jego jednostką.

IV. Prawo i porządek żołnierski (wojskowy):

326. Ustawa zasadnicza traktuje Bundeswehrę, jako część władzy wykonawczej państwa. Z ustaleń konstytucyjnych wynika, że żołnierze mają zawsze działać ustawowo w ustalonych granicach prawa.

327. Istotne zasady dowodzenia wewnętrznego ustanowione są w ustawie zasadniczej, ustawach o służbie wojskowej, nakazach (rozporządzeniach) i dekretach (załącznik nr 2). Przełożony powinien korzystać z uprawnień wynikających z dokumentów normatywnych.

328. Działania militarne wymagają często wyboru przepisów prawa. Ochrona życia i zdrowia żołnierzy i osób trzecich, a także ochrona środowiska, mają pierwszeństwo w czasie pokoju.

Należy przestrzegać tego przy ustalaniu celów szkolenia i jego przeprowadzenia. Przy wykonaniu zadania obowiązuje zasada możliwie największego ograniczenia szkód.

329. Wiadomości prawne i stosowane prawa przekazywane są na zajęciach z prawa, a także poprzez praktyczne jego stosowanie przez przełożonych na co dzień. Przełożony musi informować i być poinformowany o zmianach prawa i o ciągle rozwijającym się sądownictwie i na tym opierać swoją wiedzę w stosowaniu prawa. Dotyczy to w szczególności znajomości zasad i postanowień humanitarnego prawa międzynarodowego w zbrojnych konfliktach.

330. Porządek żołnierski jest podstawą życia we wspólnocie wojskowej i wytyczną zachowania się i występowania żołnierzy publicznie. Ukierunkowany jest on na zadania wojskowe, jest częścią żołnierskiej tradycji i przyczynia się do prawidłowego zachowania się żołnierzy. Wpływa on na obraz sił zbrojnych w kraju i za granicą.

Obraz wojska jest jego świadectwem.

331. Reguły porządku żołnierskiego winny wspierać gotowość bojową, sprawność, pomagania sobie i koleżeńskość.

Z jednej strony zawierają one wymogi pracodawcy i wymagania wspólnoty w stosunku do poszczególnego żołnierza, z drugiej strony gwarantują mu wolność osobistą oraz możliwość swobodnego poruszania się i realizowania własnych idei. Nie są one celem samym w sobie. Ich sens należy wyjaśniać. Należy je ograniczać na skalę potrzebną do współżycia we wspólnocie i zdolności funkcjonowania sił zbrojnych. Wszyscy przełożeni muszą je wyjaśnić i wdrożyć do praktyki.

332. Porządek żołnierski nie zawiera się tylko w formalnym przestrzeganiu regulaminy, rozporządzeń (dyrektyw) i instrukcji, lecz także jest wyrazem wewnętrznej spójności, drogowskazem do wzorowego zachowania i osobistego przykładu przełożonych i podwładnych. Powinien być wzmocniony i utrwalony.

V. Opieka i troska

333. Roszczenia żołnierzy do opieki mają podstawę prawną. Obowiązek opieki mają związki i działające w jego imieniu organa. Muszą troszczyć się o dobro żołnierzy zawodowych i służby nadterminowej, jak też ich rodzin, także po zakończeniu stosunku służbowego. Obowiązek opieki rozciąga się podczas służby wojskowej także na poborowych i ich rodziny.

334. Opieka jest skutecznym środkiem dowodzenia. Obowiązek opieki zawiera, poza stosowaniem (przestrzeganiem) prawnych i innych przepisów, ciągłe usiłowanie, by ustrzec żołnierza przed szkodą i wspierać go odpowiednio do jego zdolności (kompetencji i wyobrażeń). Szczególne znaczenie przypada trosce o mieszkanie. Żołnierzom i ich rodzinom powinna być umożliwiona zmiana miejsca (garnizonu), bez wymagania od nich, jeśli to możliwe - uszczerbku na jakości mieszkania i standardu życia.

Obowiązek troski zawiera w sobie także to, by ułatwić sytuację życiową osób (rodzin) żyjących oddzielnie, szczególnie w przypadku służby daleko od ojczyzny i wykonywaniu zadań trwających dłuższy okres czasu.

335. Obowiązek troski związku i przełożonego są prawnie uregulowane. Zawarte są także w przepisach administracyjnych, które są podawane do wiadomości żołnierzom w czasie szkolenia. Przełożony we współpracy z administracją jednostki, a szczególnie ze służbą socjalną troszczy się o to, by jego żołnierze znali swoje uprawnienia do świadczeń socjalnych i odpowiednio mogli z nich skorzystać. Służba socjalna pomaga egzekwować roszczenia, doradza i wspiera żołnierzy, przy składaniu wniosków o świadczenia.

Do wykonywania obowiązków, informowania i doradzania, przełożeni posiadają aktualne przepisy i wytyczne.

336. Zadania przełożonych w zakresie realizacji opieki. Przełożeni i służby socjalne do wykonania zadań dotyczących opieki posiadające do dyspozycji środki materiałowe i finansowe. Rodziny żołnierzy i cywilnych pracowników włącza się do realizacji tych zadań stosownie do możliwości.

VI. Opieka medyczna

337. Skuteczna opieka medyczna jest obowiązkiem pracodawcy i istotnym czynnikiem wpływającym na gotowość bojową sił zbrojnych. Jej jakość wpływa na gotowość służby i zaufanie, oraz przyczynia się tym samym do wiarygodności pracodawcy.

338. Dla dobra pacjenta oficerowie sanitarni (lekarze) muszą ściśle współpracować z przełożonym, służbą socjalną Bundeswehry i duchownymi wojskowymi.

Wzajemna informacja o wszystkich okolicznościach, które mają znaczenie dla zdrowia żołnierzy i powrotu do zdrowia, ułatwia opiekę medyczną i pomaga przełożonym, oraz wdrożenie środków do utrzymania i przywrócenia zdrowia. Przy szczególnych zagrożeniach żołnierzy (np. niebezpieczeństwa, samobójstwa, nadużywanie alkoholu i narkotyków lekarze muszą na ile jest to konieczne - zachować tajemnicę i dyskrecję. Możliwie wcześniej udzielać wskazówek właściwym przełożonym, a w rozmowie z daną osobą udzielić rad zwłaszcza w zakresie pomocy udzielonej przez służby socjalne Bundeswehry.

339. Przełożeni współpracują z pełnym zaufaniem z lekarzem. Należy to do ich obowiązków, by podległych żołnierzy wspierać (pomagać im) wszelkimi środkami w utrzymaniu zdrowia i powrotu do niego. Nadrzędne są sprawy zdrowotne żołnierzy, stanowisko lekarza, oraz postępowanie zgodne z zaleceniami lekarza.

VII. Wojskowa służba duszpasterska

340. Według ustawy żołnierskiej żołnierz ma prawo do służby duszpasterskiej i wykonywania bez przeszkód praktyk religijnych. Zgodnie z ustanowioną w ustawie zasadniczej wolnością wyznania - także w służbie, wolność wiary i wyznania jest nietykalna (nienaruszalna).

341. Wojskowa służba duszpasterska jako część pracy kościoła sprawowana jest na zlecenie i pod nadzorem kościołów i jest tym samym kościołem wśród żołnierzy i ich rodzin. Jest ona równocześnie obok sił zbrojnych, administracji Bundeswehry i wymiaru sprawiedliwości dalszą niezależną sferą organizacyjną. Duchowni wojskowi (kapelani wojskowi) podlegają w swej duszpasterskiej działalności wyłącznie prawu kościelnemu i są niezależni od poleceń (dyrektyw) państwowych. Są zdani na współpracę z przełożonymi wojskowymi.

342. W Bundeswehrze musi być zagwarantowana realizacja zasad wolności wiary, sumienia i wyznania. Z tego wynikają dla przełożonego, niezależnie od jego osobistego nastawienia do kwestii religijnych, konkretne zadania wspierania wojskowej służby duszpasterskiej i współpracy z kapelanami wojskowymi.

VIII. Organizacja (kształtowanie) służby i szkolenie

343. Służba wojskowa obejmuje zasadniczo:

- zadania udziału w walce;
- przygotowanie mobilizacyjne;
- wyszkolenie;

- zaopatrzenie materialne (materiałowe);
- służbę wewnętrzną;
- zadania administracyjne.

1. Wyszkolenie, jako część służby wojskowej, należy rozumieć jako pojęcie obejmujące aspekty kształcenia i wychowania, a także włączające doskonalenie i dalsze kształcenie.

344. Wymagania kształtowania (organizacji) służby wynikają w pierwszym rzędzie z wymagań udziału w walce. Służba wojskowa musi być podporządkowana udziałowi w walce, a przez rodzaj wyszkolenia stwarzać szansę przeżycia. Osiąga się to najlepiej poprzez służbę praktyczną, która stawia żołnierzowi wymogi fizyczne i psychiczne oraz czyni go zdolnym i gotowym do walki.

Równocześnie chodzi o to, by uwzględnić oczekiwania przede wszystkim żołnierzy służby zasadniczej i przechodzących przeszkolenie rezerwistów, co do wyszkolenia odpowiadającego ich przygotowaniu, w ramach ustawowych warunkach zgodnie z postanowieniem parlamentu i opinii publicznej. Organizacja służby wojskowej powinna być sensowna i zgodna z oczekiwaniami środowiska.

345. Wyszkolenie jest głównym zadaniem sił zbrojnych w czasie pokoju. W czasie którego zdobędą oni określone wiadomości, sprawność fizyczną oraz nawyki i sposoby zachowania się by przygotować się do życia we wspólnocie żołnierskiej, szczególnie podczas trudności (kłopotów) i niebezpieczeństwa.

Wymaga to od przełożonego:

- utrzymania dyscypliny w sensie sumiennego wypełniania wszystkich obowiązków, zadań oraz wdrożenia swoich żołnierzy do niej ;
- wykazania samodzielności i odpowiedzialności własnej i przygotowania żołnierzy do przejścia odpowiedzialności i samodzielności;

- chęci współpracy, umacniania koleżeństwa, a tym samym trzymanie ze sobą;

Realizacja tych wymagań może w praktyce zostać osiągnięta szczególnie poprzez dłuższe ćwiczenia stawiane pojedynczym osobom i wspólnocie żołnierskiej.

346. Zachowanie dowództwa i metody wyszkolenia muszą być dostosowane do wieku, dojrzałości, doświadczenia życiowego i zawodowego żołnierzy oraz muszą odpowiadać zasadom kształcenia dorosłych. W szkoleniu należy uwzględnić zdolności i możliwości fizyczno-psychiczne poszczególnych żołnierzy.

347. Wzajemne zaufanie i zrozumienie są ważnymi elementami wyszkolenia określonego jako konieczne i niezbędne.

Wzorowe zachowanie i postępowanie, otwarta rozmowa i objaśnienia są również obowiązujące w stosunku do przełożonych, jak również i to że mają oszczędzić trud żołnierski z podległymi żołnierzami w praktycznym szkoleniu.

Kto czuje się dobrze wyszkolony i wykazał hart ducha w różnych sytuacjach uzyskuje pewność siebie i samodzielność, rozumie także wyjątkowe sytuacje i konieczność wzięcia na siebie trudności i niedostatków aż do granicy własnej wytrzymałości.

348. Decydującą podstawą skutecznego (efektywnego) wyszkolenia jest przykład osobisty, postawa oraz fachowe umiejętności przełożonych. Dlatego ich wybór, jak też rozwój ich osobowości i wyszkolenie mają duże znaczenie. Podczas wyszkolenia muszą przyszli przełożeni wzorowo przeżyć wdrażane zasady dowodzenia i kształcenia dorosłych oraz nabyć pewne nawyki przez ciągły trening.

W osiągnięciu wysokich wyników w dowodzeniu ludźmi, wychowaniu i metodyce na kursach szkoleniowych, należy dążyć do wykorzystania udokumentowanych kwalifikacji nabytych w cywilu.

349. Efektywne wyszkolenie jest także wynikiem starannego i sensownego wykorzystania czasu, który się ma do dyspozycji. Przełożeni powinni przez rozważne i odpowiedzialne planowanie czasu na szkolenie, przedsięwzięcia (zamierzenia) i służby specjalne z jednej strony, a czas wolny żołnierzy z drugiej strony, stworzyć podstawy do skutecznej organizacji wyszkolenia. Muszą oni wziąć pod uwagę sprawiedliwe i równomierne obciążenie żołnierzy, a instruktorom zapewnić dostateczną (wystarczającą) ilość czasu na planowanie i przygotowanie.

350. Wyżsi przełożeni powinni podać osiągalne cele szkolenia, przydzielić odpowiednie środki potrzebne do efektywnego szkolenia, a swych podwładnych uwolnić od wszystkich zadań, które przeszkadzają w ciągłości szkolenia i utrudniają osiągnięcie celów szkoleniowych. 339. Przełożeni współpracują z pełnym zaufaniem z lekarzem. Należy to do ich obowiązków, by podległych żołnierzy wspierać (pomagać im) wszelkimi środkami w utrzymaniu zdrowia i powrotu do niego. Nadrzędne są sprawy zdrowotne żołnierzy, stanowisko lekarza, oraz postępowanie zgodne z zaleceniami lekarza.

351. Wiadomości ogólnowojskowe i specjalistyczne, sprawność i uzdolnienia żołnierzy, muszą być ukierunkowane na zadania w czasie walki. Powinny być one tak przekazane, by ich treść była jasna, zrozumiała i by stanowiła podstawę samodzielnego wykonania nawet w trudnych warunkach bojowych.

Żołnierze powinni zrozumieć, że przestrzeganie warunków bezpieczeństwa w wykonaniu zadań w warunkach bojowych wymaga wyćwiczenia i sprawności które osiąga się poprzez ćwiczenia w mustrze bojowej.

352. Żołnierze, o ile to możliwe, mogą uczestniczyć w planowaniu i organizacji służby i powinni aktywnie współpracować.

Dla osiągnięcia pewności siebie i zżycia się żołnierza nieodzowna jest zwartość wspólnoty. Zasady współpracy mają szczególną wartość dla tych żołnierzy, którzy wykonują większość czynności rutynowych lub służbę swą pełnią oddzieleni od swych kolegów.

353. Przełożeni muszą jasno pokazać, że wykorzystanie środków materiałowych jest ważne przy wykonaniu zadania. Bardziej monotonne służby potrzebują właśnie starannej organizacji i regularnego uczestnictwa przełożonych. Należy ją jednak ograniczać do niezbędnego wymiaru.

354. Wystarczające materiałowe zaopatrzenie jest niezbędne do funkcjonowania służby. Odpowiednie środki należy tak planować i przygotować, by były one do dyspozycji w momencie zapotrzebowania. Zadaniem przełożonych jest, aby występujące braki niezwłocznie uzupełnić przynajmniej w części.

355. Na organizację służby wpływa kontola lub nadzór służbowy. Wymaga ona czasu i polega w pierwszym rzędzie na osobistej obecności i możliwości kontaktu z przełożonym. Nadzór służbowy jest nie tylko kontrolą, lecz przede wszystkim pomocą w formie wyjaśnienia treści instrukcji.

IX. Szkolenie polityczne

356. Szkolenie polityczne powinno wyjaśnić żołnierzowi wartości i normy wolnościowo-demokratycznego porządku i przyczynić się do tego, by żołnierz poznał i uznał potrzebę i sens swej służby dla pokoju, wolności i prawa.

357. Obywatel powinien odbywać służbę w siłach zbrojnych bez oderwania się od zwykłego trybu życia i wartości podstawowych. Szkolenie polityczne jest więc w ścisłym związku z dowodzeniem ludźmi.

Traktując o sytuacjach, doświadczeniach, konfliktach, które wynikają z codziennego współżycia żołnierzy, okazuje się ono związane z życiem i wychodzi poza zwykłe przekazywanie wiedzy.

358. Szkolenie polityczne jest obowiązkiem wszystkich przełożonych mających władzę dyscyplinarną. Powinno odbywać się przy każdej nadarzającej się okazji i nawiązywać do konkretnych wydarzeń służbowego dnia. Obok znajomości przedmiotu wymaga się w szkoleniu politycznym własnego punktu widzenia, gotowości do rozmowy i osobistej wiarygodności przełożonego.

359. Żołnierze powinni uczestniczyć w planowaniu w realizacji państwowych przedsięwzięć. Tematy, które są sporne w polityce i społeczeństwie, muszą być przedstawiane i dyskutowane jako sporne. Wzmacnia to zdolność sądu i krytyki i zmniejsza niebezpieczeństwo, że żołnierze są informowani jednostronnie lub są pod wpływem partyjno-politycznym.

X. Praca informacyjna

360. Obywatele RFN mają prawo do informowania o Bundeswehrze. Z tym musi się liczyć praca informacyjna Bundeswehry, jawne przedstawienie polityki bezpieczeństwa, zadań Bundeswehry i służby wojskowej.

361. Praca informacyjna Bundeswehry zmierza przede wszystkim do tego, by uzasadnić zaufanie, pozyskać uznanie ludności, zdobyć kadry, jak również popierać zawodową służbę i okazywać zrozumienie żołnierzowi. Bundeswehra szuka, gdzie to tylko możliwe, bezpośredniego kontaktu z obywatelem.

362. Praca informacyjna obejmuje - jako zadanie na zewnątrz - częściowe dziedziny pracy publicznej, pracy prasowej i werbunku kadr, (narybku), a jako zadanie wewnętrzne - informację wojskową.

363. Żołnierze mają wpływ na opinię publiczną swym sądem o organizacji służby, uzbrojeniu i wyszkoleniu oraz swoimi wystąpieniami i zachowaniem. Dlatego żołnierz musi być świadomy tego, że zawsze czy chce tego czy nie, uprawia pracę publiczną.

364. Praktyczne dowodzenie wewnętrzne popiera udział sił zbrojnych w życiu publicznym i tworzy podstawy do skutecznego werbowania kadr.

365. Zadaniem informacji wojskowej jest służbowo udostępnić żołnierzom informację, by mogli oni wyrobić sobie własne zdanie i działać politycznie dojrzałe, jak też zgodnie z zadaniem. Informacja wojskowa służy równocześnie dowództwu jako środek informacji o własnych zamiarach i decyzjach. Żołnierze mogą się bez przeszkód informować z ogólnie dostępnych źródeł, w szczególności z prasy, radia i telewizji. Źródła informacji oddane są służbowo do dyspozycji.

366. Wykorzystanie i przekazanie służbowo do dyspozycji materiału informacyjnego jest zadaniem dowódców. Informacja wojskowa nie zawiera się tylko w przekazywaniu wiadomości uzupełniona jest rozmową i dyskusją. Osobiste zajęcie stanowiska podnosi wiarygodność.

367. Przed i podczas walki przypada pracy informacyjnej szczególne znaczenie.

Dowództwo informuje swych żołnierzy możliwie najwcześniej o operacji i o warunkach, których należy się spodziewać, oraz przygotowuje ich na to duchowo i psychicznie. W czasie operacji dowódcy wszystkich szczebli, zapewniają przekazanie informacji o rejonie walki i w ojczyźnie, jak też o związkach regionalnych i polityce światowej i rozwoju sytuacji.

XI. Organizacja

368. Ustalone struktury organizacyjne wpływają na warunki wykonania zadań Bundeswehry. Uregulowane powinny być kompetencje i współpraca, podział zadań oraz jasno określona podstawa prawna.

369. W czasie ustalania struktur organizacyjnych oraz w ich zmianach należy uwzględnić zasady dowodzenia wewnętrznego. Organizacyjne warunki ramowe: jak struktura organizacyjna infrastruktura, technika, logistyka, zarządzanie (administracja) i budżet w znacznej mierze wpływają na osiągnięcie celów dowodzenia wewnętrznego. Powinny być one tak ukształtowane (zorganizowane), by przełożony mógł zatroszczyć się o powierzonych mu żołnierzy ze starannością w niezbędnym czasie bez improwizacji, przeciążenia i braku środków.

370. Z zasad dowodzenia wewnętrznego wynikają następujące wymagania w zakresie organizacji w siłach zbrojnych:

- należy dać pierwszeństwo uregulowaniom zdecentralizowanym. Zakłada to jasny przydział zadań i praw decyzyjnych ludności oraz zapewnienia środków w odpowiednim wymiarze;

- należy zapewnić swobodę i inicjatywę oraz elastyczne działanie na wszystkich szczeblach, a organizacyjnie zabezpieczyć także przed ingerencją wyższych szczebli dowodzenia;

- organizacja musi zagwarantować możliwość odpowiedniej wymiany informacji;

- zasady funkcjonalności, gospodarności - oszczędności i kontroli ukierunkowane są na realizację zadań, muszą jednak uwzględniać potrzeby żołnierzy.

Dodatek

Załącznik 1/1 (Uwagi wstępne nr 4)

Myśli przewodnie w praktyce dowodzenia wewnętrznego

Sprawy ogólne

1. Myśli przewodnie są powiązane z regulaminem. Dzięki myślom przewodnim wdrażane są cele i zasady dowodzenia wewnętrznego w określone wymagania, dotyczące zachowania wszystkich żołnierzy i specjalne wymagania, co do zachowania dowódców i przełożonych.

2. Myśli przewodnie nie mogą przedstawić każdej dającej się wyobrazić sytuacji. Tam, gdzie nie podają one w poszczególnym przypadku żadnej reguły, dochodzi do tego, że żołnierze spełniają swoje obowiązki w ramach swej obywatelskiej odpowiedzialności. Przełożeni cenią godność i samodzielność powierzonych im żołnierzy. Popierają ich rozwój osobowości do samodzielności i własnej odpowiedzialności.

3. Myśli przewodnie należy przekazać wszystkim żołnierzom podczas zajęć. Powinni oni poznać je i zrozumieć, że praktyczne dowodzenia wewnętrznego wymaga od każdego żołnierza osobistego wkładu i nie jest tylko wymaganiem w stosunku do innych.

Wyszkolenie oficerów i podoficerów należy tak zorganizować, by mogli oni postępować wzorowo podczas toku szkolenia.

Myśli przewodnie

Myśl przewodnia nr 1 - Żołnierskie zrozumienie zawodu

Żołnierz potwierdza wartości zasadnicze naszej konstytucji, postępuje w myśl zadania i zasad dowodzenia wewnętrznego i uwzględnia podstawowe zagadnienia zawodu żołnierza. Na tej podstawie w czasie spotkań z innymi żołnierzami rozwija swe zrozumienie zawodu.

Przełożony popiera żołnierskie duchowe rozważania podstawowych kwestii żołnierskiego zadania. Budzi on zrozumienie specyfiki służby wojskowej, przygotowuje swych żołnierzy do różnych sytuacji bojowych, przede wszystkim do walki z bronią i wyczula ich na specjalne warunki i niebezpieczeństwa, podczas których muszą oni wówczas działać.

Myśl przewodnia nr 2 - Podstawowy obowiązek żołnierski

Na każdego żołnierza nałożony jest zasadniczy (podstawowy) obowiązek, służyć wiernie Republice Federalnej Niemiec i bronić dzielnie praw i wolności narodu niemieckiego. Obejmuje to w nadzwyczajnym przypadku narażanie własnego życia. Wolnościowo-demokratyczny porządek zapewnia prawo i wolność. Żołnierz jest zobowiązany uznać ten porządek i całym swoim postępowaniem wystąpić za jego utrzymaniem.

Jako przełożony ponosi żołnierz odpowiedzialność za przekroczenie kompetencji sumiennego wykonywania wszystkich obowiązków i postawionych zadań, wymagań, prawa, ustawy itp.

Myśl przewodnia nr 3 - Dyscyplina i autorytet

Żołnierz podczas służby odkłada na bok osobiste sprawy na korzyść żołnierskiej wspólnoty i wypełniania zadań wojskowych. Stara się on o samodyscyplinę.

Jako przełożony zdobywa autorytet, wzorową postawą i wykonywaniem obowiązków. Dzieli ze swymi żołnierzami trudności i braki i pomaga im znosić obciążenia.

Myśl przewodnia nr 4 - Prawo i sprawiedliwość

W swym działaniu żołnierz jest świadomy swej więzi z prawem. Szanuje on zawsze prawo, nawet jeśli ogranicza ono jego możliwości działania lub nawet zupełnie utrudnia wykonanie zadania.

Jako przełożony przestrzega prawa i troszczy się przy pełnieniu władzy rozkazodawczej i dyscyplinarnej o to, by podstawowe prawa powierzonych mu żołnierzy były przestrzegane i była brana pod uwagę sytuacja każdego żołnierza.

Myśl przewodnia nr 5 - Rozkaz i posłuszeństwo

Żołnierz musi słuchać swych przełożonych. Wykonuje ich rozkazy według najlepszych chęci całkowicie, sumiennie i bezzwłocznie, oraz zna granice swego obowiązku posłuszeństwa. Wykorzystuje swój wpływ na kolegów w tym celu, by ustrzec ich od błędnego (niewłaściwego) zachowania i popierać działanie zgodne z zadaniem.

Jako przełożony wydaje rozkazy tylko w celach służbowych i zgodnie z prawem i ustawą. Wyjaśnia związki wykonywane rozkazy w sposób odpowiedni do okoliczności. Pomija raniącą ostrość i chłód dystansu. Przy błędnym (niewłaściwym) postępowaniu wysłuchuje żołnierza, wyjaśnia mu osobiste i rzeczowe skutki jego postępowania i żąda na przyszłość właściwego zachowania.

Myśl przewodnia nr 6 - Pomaganie sobie wzajemne

Przełożeni i podwładni są w równym stopniu odpowiedzialni za "trzymanie się razem". Zakłada to zaufanie, które musi być zdobyte i pielęgnowane i które żąda poszanowania godności i wolności innych, tolerancji i wzajemnych względów. Pomaganie sobie wzajemnie (trzymanie się razem) polega na koleżeńskości i dyscyplinie. Żołnierz popiera trzymanie się razem przejmując odpowiedzialność, wnosząc rzeczowość, wykazując w rozmowie odwagę i otwartość, wspierając kolegów w ramach swych możliwości i działając samodzielnie w myśl zadania. Przynajmniej się do błędów i nie unika krytyki.

Jako przełożony włącza swych podwładnych do planowania i organizacji służby. Możliwości udziału i współdziałania nie są traktowane przez niego jako przeszkoda, lecz jako potrzebny, ważny przyczynek w drodze do podejmowania decyzji. Tym samym wspierana jest akceptacja.

Usiłuje on poznać osobiście swych podwładnych, szuka rozmowy z nimi i ma czas na ich sprawy. Popiera on luźny (swobodny), pogodny klimat, w którym służba jest radością.

Informuje on na czas i obszernie także o długoterminowych zamierzeniach (planach) i zasadniczych (ustawowych) wskazówkach, oraz daje okazję do dyskusji (wypowiedzi). Wzmacnia on samodzielność (niezależność) i inicjatywę, przekazując zadania i pełnomocnictwa, dodając poszczególnym żołnierzom odwagę do działania i pozostawiając im swobodę działania.

Gdzie to możliwe, dowodzi żołnierzom. Opanowaną reakcją na początkowe błędy osiąga to, że żołnierze zdobywają coraz więcej zaufania we własne siły, lepiej dają sobie radę z trudnościami i mają odwagę przejmować większą odpowiedzialność.

Myśl przewodnia nr 7 - Organizacja służby i wyszkolenia

Żołnierz wnosi swoje doświadczenie zawodowe i życiowe i bierze udział w organizacji służby poprzez propozycje i przejmowanie zadań i odpowiedzialności.

Jako przełożony planuje i organizuje wyszkolenie w ścisłej współpracy ze swymi żołnierzami urozmaicając je w warunkach wysokiej wymagalności, zapewniając gotowość bojową. Unika pracy jałowej. Wyjaśnia żołnierzom ich funkcję w związku z zadaniem ogólnym i uzasadnia konieczność innych obciążeń i nieprzyjemnych czynności.

Na kontrolę służbową przełożony rezerwuje sobie czas. Do niej włącza wszystkie ogniwa służbowe. W rozmowie objaśnia, kieruje i pomaga. Wykorzystuje pochwałę i zachętę jako skuteczne środki dowodzenia i popiera rozwój osobowości żołnierzy, by umożliwić mu działanie w sensie ideału obywatela w mundurze.

Myśl przewodnia nr 8 - Szkolenie polityczne

Żołnierza informuje się o wydarzeniach politycznych i ich podłożach, by móc określić swe stanowisko jako obywatel i żołnierz. W sporach politycznych uwzględnia on reguły koleżeńskości.

Jako przełożony jest osobiście zobowiązany do obywatelskiego pouczenia swych żołnierzy. Wykazuje zrozumienie dla ich doświadczeń, zainteresowań i sądów, zajmuje własne stanowisko i jest tolerancyjny wobec innych poglądów. Stopień jego wiarygodności i otwartości widoczny jest szczególnie w traktowaniu kontrowersyjnych tematów.

Myśl przewodnia nr 9 - Opieka i troska

Żołnierz zawiadamia we właściwym czasie, gdy on, koledzy lub ktoś z rodziny potrzebuje pomocy. W ramach własnych możliwości pomaga także sam. Własną sugestią (inicjatywą) i aktywnością przyczynia się on do sensownego planowania i organizowania wolnego czasu.

Przełożony jest odpowiedzialny za swych podwładnych, troszczy się o nich osobiście i chroni przed szkodami i niekorzystnymi sytuacjami. Odsuwa na bok własne potrzeby. Dodatkowo konieczne wsparcie (pomoc) organizuje on szybko i niezależnie od pozostałego, odpowiedniego zachowania się żołnierzy. Wykorzystuje w tym celu wcześniej możliwości Bundeswehry i organizuje obszerne porady. Przy tym współpracuje on ściśle z administracją wojskową Bundeswehry, a szczególnie ze służbami socjalnymi, lekarzem wojskowym i kapelanem wojskowym.

Przy organizacji wolnego czasu przełożony pomaga żołnierzom. Wspiera ich własną inicjatywę i daje do dyspozycji środki.

Myśl przewodnia nr 10 - Wojskowa służba duszpasterska

Żołnierz ma prawo do służby (posługi) duszpasterskiej i niezakłóconego spełniania praktyk religijnych.

Przełożony musi szanować religijne przekonania swych żołnierzy. Należy zapewnić wolność i dobrowolność działalności religijnej. Przełożony współpracuje ściśle z wojskową służbą duszpasterską. Oferuje ona we własnej kompetencji środki opieki i pośredniczy w poradniach kościelnych.

Myśl przewodnia nr 11 - Praca publiczna

Żołnierz przyczynia się zachowaniem, szczególnie wyglądem zewnętrznym oraz rzeczowym i świadomym odpowiedzialności przedstawieniem swej służby do obrazu Bundeswehry w opinii publicznej.

Jako przełożony ponosi odpowiedzialność za pracę publiczną. Informuje w ramach swego zadania, bierze udział w dyskusji i tłumaczy (wyjaśnia) oczywistość istnienia sił zbrojnych.

Myśl przewodnia nr 12 - Dowodzenie personelem

Żołnierz pozwala na doradzanie sobie w sprawach kariery zawodowej. Przyczynia się on do odpowiedniego dowodzenia personelem wyjaśniając na czas swe cele, sprawy osobiste, wyobrażenia i życzenia. Zdaje sobie sprawę, że decyzje personalne muszą uwzględniać w równym stopniu potrzeby pracodawcy i potrzeby kolegów.

Jako przełożony informuje i doradza swym podwładnym w kwestiach kariery zawodowej. We wszystkich wypowiedziach wykraczających poza ogólne informacje, w szczególności w związku z poszczególnymi decyzjami dotyczącymi osób, dostosowuje się do "miejsc opracowujących dane osobo-

we". Usiłuje traktować swych podwładnych bez uprzedzeń a ich wyniki oceniać również bez uprzedzeń. Przełożony musi wiedzieć, że oceny (opinie) wpływają decydująco nie tylko na przebieg pracy zawodowej jego podwładnych, lecz także ogólnie na sprawność sił zbrojnych. Ocenia on zdolność do dowodzenia ludźmi ze szczególną troską, wpływa w ten sposób na jakość praktyczną dowództwa spraw wewnętrznych w Bundeswehrze i przyczynia się tym samym miarodajnie do odpowiedniego doboru (wyboru) dowódców.

Prawa i obowiązki żołnierza

Załącznik 2/1 (nr 327)

1. Żołnierz ma podstawowe prawa (Art. 1 do 20, 101, i art. 103 ustawy zasadniczej), (art. 38 ustawy zasadniczej), żołnierz ma czynne i bierne prawo wyborcze.

2. Następujące prawa zasadnicze ograniczone są dla żołnierza:

a) prawo do wyboru miejsca zamieszkania (Art. 11 (1) ustawy zasadniczej poprzez obowiązek mieszkania w kwaterze wojskowej (§18 ustawy żołnierskiej);

b) prawo do petycji (Art. 17 ustawy zasadniczej) o tyle, na ile zapewnia to prawo do przedkładania zażaleń wspólnie z innymi (§1 (4);

c) wolność wyrażania zdania (Art. 5 (1). 1. 'Halbsatz' ('półzapis' ustawy zasadniczej) poprzez obowiązek wiernej służby (§7 ustawy żołnierskiej) i do wstawiania się za wolnościowo-demokratycznym porządkiem zasadniczym (podstawowym) (§8 ustawy żołnierskiej), do powstrzymania się przy wypowiedziach jako przełożony (§10 (6) ustawy żołnierskiej), do koleżeństwa (§12 ustawy żołnierskiej), do dyskrecji (§14 ustawy żołnierskiej), poprzez

obowiązki przy działalności politycznej (§15 (1), (2) i (4) ustawy żołnierskiej); poprzez obowiązek dyscypliny i pełnego (godnego) szacunku zachowania (§17 (1) i (2) ustawy zasadniczej) i poprzez obowiązek, jako oficer i podoficer także po wystąpieniu ze służby wojskowej nie działać przeciwko wolnościowo-demokratycznemu porządkowi podstawowemu (zasadniczemu) (§17 (3), 23 (2) Nr 2 ustawy żołnierskiej);

d) wolność zgromadzeń (Art. 8 ustawy zasadniczej) z obowiązkiem występowania za wolnościowo-demokratycznym porządkiem zasadniczym (podstawowym) (§8 ustawy żołnierskiej) poprzez obowiązki przy działalności politycznej (§15 (1) i (2) ustawy żołnierskiej, przez obowiązek wstrzymania się (od) działalności politycznej (§15 ustawy żołnierskiej), do dyscypliny i godnego szacunku zachowania się jako żołnierz (§17 (1) i (2) ustawy żołnierskiej), a poza tym także przez obowiązek do wiernego służenia (§7 ustawy żołnierskiej);

e) prawo do nietykalności cielesnej (Art. 2 (2) zapis 1 ustawy zasadniczej) poprzez §17 (4) ustawy żołnierskiej;

f) wolność osobista (Art. 2 (2) zapis 2 ustawy zasadniczej), o ile (tak dalece) jak należy przyjąć pozbawienie wolności zgodnie z wojskową procedurą dyscyplinarną i ustawą o prawie karnym wojskowym.

3. Następujące prawa podstawowe (konstytucyjne) są wyraźnie potwierdzone przez ustawę żołnierską:

a) prawo do równouprawnienia i równorzędnego traktowania (Art. 3 ustawy zasadniczej, jak też do obywatelskiej równości (Art. 33 ustawy zasadniczej Z §3 i §6 ustawy żołnierskiej);

b) prawo do niezakłóconego spełnienia praktyk religijnych (Art. 4 ustawy zasadniczej) przez §36 ustawy żołnierskiej.

4. Ustawowo określone obowiązki żołnierza wynikają z potrzeb służby wojskowej:

a) na każdego żołnierza nałożony jest podstawowy (zasadniczy) obowiązek "Republice Federalnej Niemiec służyć wiernie i bronić dzielnie praw i wolności narodu niemieckiego" (§7 ustawy żołnierskiej). Obejmuje to w skrajnym przypadku narażenie jego życia. Wolnościowo-demokratyczny porządek podstawowy zapewnia prawo i wolność. Dlatego żołnierz musi uznać ten porządek i występować za jego utrzymaniem (§8 ustawy żołnierskiej).

b) "Żołnierz musi być posłuszny swym przełożonym. Musi on wykonywać ich rozkazy ze wszystkich sił, w pełni, sumiennie i niezwłocznie" (§11 ustawy żołnierskiej).

c) by wykluczyć nadużywanie obowiązku posłuszeństwa, ustalone są ustawowo treść i granice posłuszeństwa:

- Pełnienie władzy (rozkazodawczej) związane jest ze zdolnościami (przymiotami) przełożonego i ograniczone do kręgu osób wymienionych w rozkazie przełożonych (§1 (4) ustawy żołnierskiej, §1 do 6).

- Przełożonemu wolno wydawać rozkazy tylko w celach służbowych i przy przestrzeganiu prawa międzynarodowego, ustaw i regulaminów służbowych (§10 (4) ustawy żołnierskiej).

- Nie jest nieposłuszeństwem, jeśli nie jest wykonany rozkaz, który rani zgodność ludzką lub nie został wydany w celach służbowych (§11 (1) zapis 3 ustawy żołnierskiej).

- "Nie wolno wykonywać rozkazu, jeśli przez to miałyby zostać popełnione przestępstwo lub wykroczenie" (§11 (2) zapis 1 ustawy żołnierskiej).

d) pomoc wzajemna (trzymanie się razem) jednostki (wojsko) polega na koleżeńskości (§12 ustawy żołnierskiej) i dyscyplinie (§17 ustawy żołnierskiej). Dlatego obowiązki te mają znaczenie także poza służbą.

e) żołnierz musi mówić prawdę w sprawach służbowych (§13 (1) ustawy żołnierskiej).

f) żołnierz musi także po wyjściu ze służby wojskowej zachować dyskrecję o poznanych na drodze służbowej faktach (§14 (1) ustawy żołnierskiej).

5. Na przełożonych nałożone są specjalne obowiązki:

a) przełożeni powinni dawać przykład swą postawą i wykonaniem obowiązków (§10 (1) ustawy żołnierskiej).

b) przełożeni ponoszą odpowiedzialność za swe rozkazy. Muszą oni przetworzyć rozkazy w sposób odpowiedni do okoliczności (§10 (5) ustawy żołnierskiej).

c) przełożeni mogą (wolno im) wydawać rozkazy tylko w celach służbowych przy przestrzeganiu reguł prawa międzynarodowego, ustaw i regulaminów służbowych (§10 (4) ustawy żołnierskiej).

d) przełożeni mają obowiązek kontroli służbowej (nadzoru) i odpowiedzialni są za dyscyplinę swych podwładnych (§10 (2) ustawy żołnierskiej). Dlatego określani przełożeni mają władzę dyscyplinarną.

- Wzorowe wykonanie obowiązków jak też wybitne pojedyncze czyny powinny być uznane przez przełożonych dyscyplinarnych (§3 do 6 wojskowej procedury dyscyplinarnej). Dobre osiągnięcia służbowe znajdują pochwałę i uznanie (Dekret o Środkach Wychowawczych).

- Przy wykroczeniach służbowych i brakach w wykonaniu zadań służbowych musi wkroczyć przełożony (§10 (2) ustawy żołnierskiej i Dekretu o Środkach Wychowawczych). Przy tym musi przełożony "uwzględnić całe zachowanie służbowe i pozasłużbowe" (§7 (2)). Jeśli konieczne są środki dyscyplinarne, należy z reguły zaczynać od łagodniejszych środków dyscyplinarnych i dopiero przy ponownych występach służbowych przejść do cięższych (ostrzejszych) środków (kroków) dyscyplinarnych (§29 (1) i (2), §34 (2) wojskowej procedury dyscyplinarnej).

- Wykonywanie władzy dyscyplinarnej wymaga dużej staranności, dużego poczucia odpowiedzialności i dokładnej znajomości oraz opanowania postanowień ustawowych (przede wszystkim §28 do 37 wojskowej procedury dyscyplinarnej).

e) przełożeni muszą troszczyć się o swych podwładnych (§10 (3) ustawy żołnierskiej).

6. Przełożeni i podwładni są w równym stopniu odpowiedzialni za jednolitość "trzymanie się razem" Bundeswehry. Zakłada to zaufanie i wzajemne względy.

a) Udział (uczestnictwo) żołnierzy następuje bądź przez osoby zaufania, gremia zaufanych osób i ich rzecznika, bądź przez reprezentacje personelu (kadry). Szczegóły reguluje ustawa o uczestnictwie żołnierzy. Osoby zaufania, reprezentacje personelu powinny przyczyniać się do odpowiedzialnej współpracy między przełożonymi, a podwładnymi, jak też efektywnej organizacji służby i troskliwego uwzględnienia poszczególnych osób, a tym samym umocnić porządek wewnętrzny Bundeswehry.

b) "Oficerowie i podoficerowie muszą wewnątrz i poza służbą zachować powściągliwość przy wypowiedziach, która jest konieczna (potrzebna) w tym celu, by utrzymać (zachować) zaufanie jako przełożony" (§4.610 (6) ustawy żołnierskiej). Powściągliwość ta wymagana jest przy wszystkich tematach, które publicznie są kontrowersyjne, nie tylko przy wypowiedziach politycznych.

c) Żołnierze muszą szanować służbowe stanowisko przełożonego także poza służbą. Ich zachowanie musi odpowiadać (sprostać) poważaniu Bundeswehry jak też szacunkowi i zaufaniu, czego wymaga ich służba żołnierska (żołnierska) (§17 (1) i (2) ustawy żołnierskiej).

d) Żadnemu żołnierzowi w służbie nie wolno działać na korzyść lub niekorzyść jakiegos kierunku politycznego (§15 (1) zapis 1 ustawy żołnierskiej). W czasie wolnym prawo do swobodnego wyrażania zdania wewnątrz pomieszczeń i urzędzeń (zakładów) służbowych ma granice w obowiązku koleżeńskości (§15 (2) zapis 1 ustawy żołnierskiej). Przełożonym nie wolno swych podwładnych ani w czasie wolnym zjednywać dla lub przeciw jakiejś opinii politycznej (§15 (4) i §33 (1) ustawy żołnierskiej).

7. Żołnierz, który czuje się urażony (pokrzywdzony) w swych prawach, ma poza ogólnymi możliwościami ochrony prawnej szczególne prawne środki zaskarżenia.

a) Żołnierz ma prawo do zażalenia (skargi), "gdy sądzi, że przez przełożonych lub urzędy Bundeswehry został niewłaściwie potraktowany, lub skrzywdzony poprzez niezgodne z obowiązkiem zachowanie się kolegów" (§34 ustawy żołnierskiej z §1 i następnymi wojskowej procedury skarg). Postępowanie reguluje wojskowa procedura skarg i dekret "Pouczenie (instrukcja) żołnierzy o prawnych środkach zaskarżania według zastosowania porządku podstawowego, wojskowej procedury skarg i wojskowej procedury dyscyplinarnej". Na każdą skargę (zażalenie) należy udzielić pisemnie uargumentowanej odpowiedzi (decyzji) (§12 wojskowej procedury skarg).

b) Żołnierz ma prawo zwrócić się bezpośrednio do posła Bundestagu (utrzymującego kontakt z dowództwem Bundeswehry), jeśli sądzi, że podstawowe prawo zostało złamane lub nie była przestrzegana ustawa dowodzenia wewnętrznego.

8. Żołnierze uczą się praw obywatelskich i prawa międzynarodowego, a szczególnie obowiązków i praw w czasie pokoju i wojny (§33 ustawy żołnierskiej).

Załącznik 3/1

Uwagi wstępne nr 7

Przegląd ważniejszych (istotnych) regulaminów centralnych (ZDV) odnośnie dowodzenia sprawami wewnętrznymi.

3/1 Metodyka wyszkolenia

10/2 Udział (uczestnictwo) żołnierzy (w opracowaniu) [Osoba zaufania (mąż zaufania)]

10/5 Porządek żołnierski w jednostce (w opracowaniu)

10/8 Ceremoniał wojskowy i uroczystości Bundeswehry

Rozdział 1 - Przysięga wojskowa i uroczyste ślubowanie

Rozdział 2 - Capstrzyk

Rozdział 3 - Uroczystości żałobne

Rozdział 4 - Porządek flagowy

Rozdział 5 - Ceremoniał wojskowy z okazji oficjalnych, specjalnych ogólnosłużbowych i osobistych

Rozdział 6 - Pozdrowienia i tytułowanie

Rozdział 7 - Znaki dowodzenia (dowódcze) i rozpoznawcze
(zostanie później włączony)

Rozdział 8 - Sztandary wojskowe.

10/13 Zdarzenia szczególne.

10/1 Szkolenie (kształcenie) polityczne w Bundeswehrze.

14/1 Ustawa zasadnicza dla RFN.

Ustawa o pośle Niemieckiego Bundestagu. Ustawa o pełnomocnictwach Komitetu Petycyjnego Bundestagu.

14/2 Prawo karne i wojskowe prawo karne.

- 14/3 Wojskowa procedura dyscyplinarna i wojskowa procedura skarg.
- 14/5 Ustawa żołnierska. Ustawa o uczestnictwie żołnierzy.
- 14/9 Ustawa o użyciu bezpośredniego przymusu i korzystaniu ze szczególnych pełnomocnictw przez żołnierzy Bundeswehry i cywilne osoby czuwające (wartę) (UZwGBw) wraz z przepisami wykonawczymi (AB-UZwGBw).
- 14/10 Regulamin wykonawczy dla Bundeswehry.
- 14/11 Nauczanie prawa w siłach zbrojnych (w opracowaniu).
- 15/2 Humanitarne prawo międzynarodowe w konfliktach zbrojnych.
- Podręcznik -
- 15/3 Humanitarne prawo międzynarodowe w konfliktach zbrojnych.
- Zbiór tekstów -
- 20/6 Przepisy o opiniowaniu żołnierzy Bundeswehry.
- 20/7 Przepisy o awansowaniu żołnierzy i dopuszczaniu na kandydatów na oficerów i podoficerów.
- 20/30 Zaopatrzenie żołnierzy poszkodowanych w służbie wojskowej Bundeswehry i osobom pozostałym po nich przy życiu.
- 37/10 Przepisy mundurowe dla żołnierzy Bundeswehry.
- 40/1 Zadania na obszarze garnizonu.
- 60/1 Przepisy o zarządzaniu (administracji) i kierowaniu kantynami wojskowymi (w opracowaniu).
- 60/2 Zarządzanie (kierowanie) domami i pomieszczeniami domowymi oficerów i podoficerów przez społeczność domową.
- 65/1 Wojskowa służba duszpasterska.
- 65/2 Nauka znajomości życia.

~~Cup. 355.208~~

S/2398¹